

Bejligheder paa begge Sider har ſtaaet dygtige Jurister; der kæmpede stærkt imod hinanden, og til Tider Jurister paa begge Sider, ſom langt overgaa de Jurister, der i denne Sag ſtaar paa nogen af Siderne, og hvis derfor det alene, at der er Strid mellem Juristerne, ſkulde være Grund nok til, ſaaledes ſom det ærede Medlem vil, at afholde ſig fra at ſtemme, vilde Reſultatet deraf blive, at hvis alle fulgte det, at der i ſaadanne Sager ikke blev afgivet Stemme af andre end Juristerne paa begge Sider, og det vilde blive noget tyndt. Det ærede Medlem har beſluttet og begrundet, at han vil afholde ſig fra at ſtemme. Jeg haaber, at denne Afholdsbevægelse ikke ſkal tage ſaa stort Omfang, ſom den Konſequent efter det ærede Medlems Begrundelse burde og maatte. Det ærede Medlem havde derimod ſikkert Ret, naar han ſagde, at der var ſagt fra begge Sider, hvad der kunde ſiges, og naar jeg atter rejſer mig, er det kun det tynde N., ſom kommer bagefter, og det er nærmest for at ſvare paa enkelte perſonlige Bemærkninger, at jeg nu tager Ordet. Det var noget, der i mine Dine i høj Grad gjorde ſig, at høre det ærede Medlem for Stubbeſøbing (N. S. Varsen) tale om Procuratori, naturligvis i den bedſte, den allerbedſte Mening, ſom han ſøjede til, og det er ogſaa i den bedſte og allerbedſte Mening, at jeg nu omtaler det. Det var noget, ſom gjorde ſig, tror jeg, thi det er noget, ſom vi alle ſammen viſtnok vide i dette Ting, at Procuratoriet — i den allerbedſte Mening — er netop det ærede Medlems Force, og det forekommer mig, at det ærede Medlem netop i denne Sag har ſlaaet alle tidligere Reforjder, baade af ham ſelv og andre i Retning af Procuratori ved den Fortolkning, ſom han opſtillede af Valglovens § 42. Der ſtaar ganſke viſt ikke i § 42, at Valgbesthyrelſens Medlemmer, Valgliſteførere og Stemmelifteførere ſkulle være til Stede, naar Formanden opfordrer de Vælgere, der nu ere til Stede, til at komme og ſtemme, men der ſtaar, at deres Liſter ſkulle være til Stede, og naar deres Liſter ſkulle være til Stede, ſiger det ærede Medlem, maa de ogſaa ſelv være til Stede ſtraks, ligesom om de vare bundne faſt til deres Liſter med en Snor, ſaa at de hænge ved, efter at Formanden har ſamlet Liſterne ſammen og taget dem under Armen. Det forekommer mig, at naar man vil komme med den Slags Fortolkning, er man ſaa langt inde paa Procuratori, ſom man vel overhovedet kan komme, ſaa længe man endnu holder ſig inden for den Grænſe, ſom den juridiske Udvikling dog altid ſætter. Men denne

Grænſe overſkrides ſelvfølgelig, naar man kommer til Eleven, ſom ikke har den juridiske Udvikling, de juridiske Forudsætninger til at træffe Grænſen, og jeg ſkal indrømme, at det ærede Medlem for Uſſens (Berntſen) viſte ſig at være en upaaklagelig Elev af det ærede Medlem for Stubbeſøbing i Procuratori, ſtønt det ganſke viſt forekommer mig, at hans Beviſførelſe jævnlig gif paa den Ber Degrade Maade. Det ærede Medlem for Uſſens talte vidt og bredt om Folketingets Praksis, ſagde: Her have vi Valget i Aalborg, der er der en Valgformand, der har ubrændt ſig ſelv; det har han ikke gjort i Skanderborg, ſaa de to Ting kan man ikke ſammenligne. I Uſſens var der en, der ikke maatte tale om en Jærnbane, men i Skanderborg var der ingen, der vilde tale om Jærnbaner, ſaa de to Ting kan man ikke ſammenligne. Det synes mig dog at ſmage lidt af denne Beviſførelſe: Morlille kan tale, en Sten kan ikke tale, ergo er Morlille ingen Sten. Det ærede Medlem vil vide, ſaa vel ſom alle andre Medlemmer, at naar her tales om Folketingets Praksis i ſlige Sager, kommer det ikke an paa at udſinde andre Folketingsvalg, hvor der er begaaet den ſamme Fejl ſom den, der er begaaet her, men ſaa gælder det at underſøge, hvorledes Folketinget har plejet at ſtille ſig, naar det var godtgjort, at der var begaaet en eller anden Fejl, en eller anden Overtrædelse af Valgloven, om Folketinget ſaa har ſagt: Vel, vi godkende raſt væk dette Valg, naar det ikke kan beviſes, at Valget vilde være ſaldet anderledes ud, eller om Folketingets Praksis er den, at det har ſagt: Vi godkende kun Valget, naar det kan beviſes eller maa antages, at det ikke vilde være ſaldet anderledes ud, men ſaa længe der blot er Mulighed for, at det kunde være ſaldet anderledes ud, maa denne Fejl medføre, at Valget bliver forkaſtet. Saa kommer det ſlet ikke an paa, om det er Jærnbaner eller forkert valgte Formænd eller, hvad det nu kan være, der har været i Vejen. — Hvad nu denne Folketingspraksis angaar, ſom for øvrigt først og fremmeſt er kommen ind i denne Sag, paaberaabt af det ærede Mindretal, kan jeg ganſke henviſe til, hvad jeg derom udtalte i Gaar, hvilket for ſaa vidt har fundet Tilſlutning hos det ærede Medlem for Stubbeſøbing, ſom han har erkendt, at man ikke ud af enkelte Medlemmers Udtalelſer ved den ene eller den anden Bejlighed kan ſlutte noget om, hvad der er Folketingets Praksis, men at man kun kan drage Slutninger fra Udvalgsbetænkninger og de Udtalelſer, vedkommende Ordſpører har brugt